

Budovanie Anticirkvi. Otrasie nemecká Synodálna cesta vierou Ríma?

Paweł Chmielewski

23. februára 2022 ✝ Cirkev

Zdroj obrázku – wikimedia commons.org

Synodálna cesta Cirkvi v Nemecku v podstate nie je nemeckým dielom. Je to revolučná udalosť *par excellence* realizovaná silami, ktoré sa snažia premeniť Kristovu Cirkev na falošnú Antikristovu cirkev. Takmer identický pokus sa totiž už raz uskutočnil, a to pred päťdesiatimi rokmi.

Katolícka Cirkev je založená na Kristovi

Vďaka tomu je usporiadaná – plná poriadku, ktorý má svoj zdroj v samom Bohu. Antikrist, ktorý ničí Božie dielo, zavádza chaos: pošliapava zásady, porušuje zákony, deformuje dar slobody, takže namiesto budovania len ničí. V našich časoch sa najdôležitejší boj, ktorý Antikrist vedie proti poriadku, týka pohlavnej čistoty, manželstva a rodiny. Preto snaha zničiť Boží chrám je zameraná na podkopávanie učenia a morálneho poriadku. Všetci to vidíme v každodennom živote: kňazi padajú neraz využívajúc svoju moc zlým spôsobom; laici si na zemi zhromažďujú poklady odmietajúc Božie prikázanie, aby boli plodní. Bezbožná Revolúcia však neprejavuje svoju silu len cez jednotlivcov.

Príkladom je nemecká Synodálna cesta. Biskupi a laici v nej takmer jedným hlasom žiadajú, aby pápež zaprel Krista: žiadajú, aby nástupca svätého Petra podpísal falošné evanjelium. Sami už nechcú niesť Kristovo jarmo a presadzujú, aby ho s nimi zhodila aj celá Cirkev. Nejde o prvý takýto pokus. Takmer pred polstoročím zaznelo rovnaké volanie najprv z Cirkvi v Holandsku a o niekoľko rokov neskôr aj z Nemecka. Synodálnou cestou sa Revolúcia snaží dosiahnuť cieľ, ktorý sa jej vtedy nepodaril. Mnohé nasvedčuje tomu, že môže počítať s úspechmi – aj keď nakoniec bude porazená, pretože *“pekelné brány ju nepremôžu”* (Mt 16, 18).

Od holandského koncilu v Noordwijkerhout po synodu vo Würzburgu

Holandská pastoračná synoda rada zasadala v rokoch 1966 až 1970 v Noordwijkerhout. Biskupi a zúčastnení laici si dali za cieľ reformovať národnú Cirkev, aby inšpirujúc sa Druhým vatikánskym koncilom “lepšie” reagovala na výzvy súčasnosti. Holanďania vypracovali rad návrhov, ktoré potom poslali do Ríma čakajúc na pápežovo schválenie. Medzi ne patrili: zrušenie povinného celibátu, zavedenie dočasného

kňazstva, zavedenie kňazstva ako ďalšieho povolania a kňazské svätenie žien. V Holandsku sa tiež dožadovali zrušenia zákazu antikoncepcie: v roku 1968 holandský episkopát jednoznačne vystúpil proti *Humanae vitae* Pavla VI.

Rok po pastoračnej synode sa podobný proces začal aj v Nemecku. V rokoch 1971 až 1975 zasadala vo Würzburgu celonemecká synoda, známa ako Würzburgská synoda. Podobne ako holandská synoda, aj tá si vytýčila za cieľ modernizovať Cirkev v duchu *Vaticanum Secundum*. Nemeckí biskupi okrem iného navrhovali zmenu rozdelenia moci v Cirkvi, zavedenie ženatých kňazov, prehodnotenie diakonátu pre ženy a revíziu sexuálnej morálky (s dôrazom na antikoncepciu a rozvedených).

Synoda vo Würzburgu sa od holandskej pastoračnej rady líšila svojou vnútornou štruktúrou. V Nemecku sa rozhodlo zotrvať na formálnej inštitúcii synody, čo znamenalo primát biskupov. Masy veriacich laikov neboli na synode aktívnym a rozhodujúcim činiteľom. Inak to bolo v Holandsku, kde bola vytvorená novátorská štruktúra, v ktorej dominovali laici.

Obe podujatia nedosiahli svoje ďalekosiahle ciele. Požiadavky holandskej pastoračnej synody odmietol Pavol VI. a postuláty Würzburgskej synody Ján Pavol II. Keďže v Holandsku boli emócie oveľa silnejšie ako v Nemecku, a to vďaka širokej účasti laikov, neúspech reformných zámerov tam mal hlbší dosah. Kňazi hromadne opúšťali kňazstvo, laici sa odvracali od Cirkvi. To isté sa stalo aj v Nemecku, ale v oveľa menšom rozsahu.

Synodálna cesta ako tvorivá fúzia

Synoda vo Würzburgu sa v podstate venovala rovnakým témam ako synoda holandská, ale v miernejšej podobe. Akoby Revolúcia po svojom výbuchu v Holandsku videla, že prestrelila, a rozhodla sa hrať menej nápadnú hru; alebo možno to tak malo byť od začiatku. Koniec koncov, nemecké reformné návrhy sa mohli zdať umiernené na pozadí holandských úchylok. Diakonát namiesto ženského kňazstva, uvoľnenie celibátu namiesto kňazstva ako vedľajšieho pracovného úväzku...

V každom prípade prebiehajúca Synodálna cesta je od oboch týchto procesov do značnej miery závislá. Dalo by sa dokonca povedať, že je ich fúziou – a to pokiaľ ide o agendu i štruktúru.

Pozrime hlavné postuláty Synodálnej cesty (v zátvorkách sú odkazy na témy, ktorými sa zaoberala Holandská pastoračná synoda, NSD, či synoda vo Würzburgu, SW):

- zrušenie povinného celibátu (NSD);
- prijímanie ženatých osôb do kňazstva – *viri probati* (NSD, SW);
- kňazstvo ako vedľajšie povolanie (NSD);
- diakonát žien (NSD, SW);
- kňazstvo žien (NSD);
- nové rozdelenie autority v Cirkvi (NSD; SW);
- revízia sexuálnej morálky (NSD; SW).

Spojenie “holandskej” a “würzburgskej” agendy je zjavné ako na dlani. Samozrejme, objavujú sa aj nové témy, ako napríklad gender teória či požiadavka na uznanie homosexuality. Pred päťdesiatimi rokmi sa o tom z pochopiteľných dôvodov nehovorilo; tieto pojmy sa v spoločnosti rozšírili len nedávno. Rozdiel je

však iba technický: nezáleží na nástroji, aký sa použije na zničenie katolíckeho morálneho učenia; dôležitý je efekt. Či už budova doktríny pad pod údermi zo strany rozvodov a antikoncepcie, alebo ideológie LGBT...

Nemecká Synodálna cesta je taktiež závislá od oboch predchádzajúcich procesov aj svojou štruktúrou. Na holandskej synode zohrali rozhodujúcu úlohu laici, na nemeckej synode biskupi. Synodálna cesta kombinuje oba modely. Na jednej strane sa išlo holandskou cestou: upustilo sa od kanonickej formy synody a vytvorila sa inovatívna inštitúcia synodálneho zhromaždenia ako rozhodovacieho orgánu. O reformách hlasujú nielen biskupi, ale aj laici. Nie sú medzi nimi žiadne rozdiely: okrem jedného. Na prijatie akéhokoľvek postulátu synodálnej cesty sú potrebné 2/3 hlasov biskupov. Ide o priklonenie sa ku "kanonickej" formule Würzburgskej synody.

Zdroj obrázku – Flickr

Dielo Revolúcie

Nemecká Synodálna cesta môže skončiť z hľadiska právnych dôsledkov rovnako ako holandská pastoračná synoda a würzburgská synoda. Stačí, ak pápež nebude vôbec reagovať alebo bude reagovať negatívne na požiadavky, ktoré mu prídu na stôl. To však neznamená, že na hlbokjej úrovni nedosiahne svoje ciele: sklamaní laici budú trieskať dverami a apostatovať a biskupi budú zalamovať ruky nad vlastnou bezmocnosťou. Cirkev v Rakúsku, Švajčiarsku alebo Luxembursku tiež utrpí odpor: hoci tam neprebiehajú analogické veľké reformné procesy, nálada je podobná ako v Nemecku. Výsledkom bude chaos – dielo Antikrista.

Nie je však vylúčené, že tentoraz budú dopady nemeckého reformného procesu širšie. Koniec koncov, Revolúcia si predsa svoj čas nevyberá naslepo. Holandský koncil aj Würzburgská synoda boli údermi do budovy Cirkvi v konkrétnom momente, keď bola oslabená. Pokoncilový chaos zaručil, že aj keď múr sa nezrúti, bude aspoň narušený. Dnes je budova Cirkvi ešte slabšia. Pontifikát pápeža Františka je obdobím veľkej zraniteľnosti. Svätá stolica sa nestará o doktrinálnu jasnosť a katolíci na celom svete sú vo veľkom zmätku. Revolúcia vycítila svoju šancu. Preto s opäť vynakladá úsilie o spektakulárne zničenie veľkolepej budovy učenia Cirkvi.

Holandská pastoračná synoda a Würzburgská synoda sa konali po Druhom vatikánskom koncile. Na jej priebeh nemali žiadny vplyv, mohli sa len pokúsiť využiť pokoncilový kvas. Nemecká Synodálna cesta však prebieha paralelne s globálnym synodálnym procesom, ba čo viac, predchádza ho a dokonca ho do istej miery podmieňuje. Vďaka tomu má potenciálne oveľa väčší vplyv. Je možné, že chaos, ktorý spôsobí, sa neobmedzí len na jednu krajinu alebo región, ale rozšíri sa po celom svete.

Nemôžeme to dovoliť. Potrebná je mobilizácia katolíckych laikov, teológov, kňazov a predovšetkým biskupov. V posledných rokoch sa niekoľkokrát ukázalo, že pochod Revolúcie možno zastaviť. Svedčia o tom aj skromné výsledky synody mladých a konečná podoba posynodálnej exhortácie Querida Amazonia. Základom je nenechať sa vtiahnuť do žiadnej pasce. Antikrist vždy navrhuje dialóg, rozširuje veľkú šedú zónu, v ktorej človek stráca orientáciu a zmysel pre realitu. Cirkev potrebuje horlivosť, aby žila evanjelium a pokorne načúvala Duchu Svätému na základe Tradície. Musíme brániť Boží poriadok pred silami chaosu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/budovanie-anticirkvi-otrasie-nemecka-synodalna-cesta-vierou-rima/>